

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۶ خرداد ۹۸

دل نوشته‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر

«إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» خدایا، یا سیدی، یا مولا شب قدر است و من قدری ندارم و به دنبال گمشده‌ام در این شب در پیشگاهت ایستادم. خدای من، خدای من، من آن گوهر بی‌همتا و گران‌بهایی که از سر رحمت در وجودم قرار دادی را گم کردم، آن گنجینه‌ی بی‌نظیری را که در صندوقچه‌ی جانم نهادی را در اثر غفلت از خودم شیطان ربود. پروردگارا یاری‌ام کنید من به خود ستم کرده‌ام؛ تو مهربان و توبه پذیر و بنده‌نوازی و این منم بنده‌ی حقیر و شرمنده و نادم و پشیمان ولی مولای من دوست دارم. مدد کنید، دنیا توانم را ربوده و مرا در پیشگاه احدیت رسوا کرده پس صدای «سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» مرا بشنو و بار دیگر گمشده‌ی جانم را به من برگردان.

امشب شب قدر است همان‌گونه‌ای که فرمودید امت مسلمان را به ضیافتی خاص دعوت می‌کند و وجودش را در آینه‌ی رحمتش می‌آراید؛ جانش را در حلقه‌ی عزتش به جانی تازه تبدیل می‌کند و از خزانه‌ی غیبش جامی را در جانش جاری می‌سازد که عصاره‌ی لذت‌های خلقت است. خدایا می‌دانم تو رحمت و مهربانی را بر من تمام کردی و گرنه در این شب قدر در این خانه‌ی ولی و امام بر حقت حضور نداشتم. همان‌گونه‌ای که محراب امیر مؤمنان (ع) گفت که: شما زبان دلی دارید که زمان آن را می‌نگارد پس حرفت را بزن، تو شنونده‌ای داری که طبق فرموده‌ی کلامش نجواها را می‌شنود پس با این باور در شب قدر بیایید از درون دلمان با خدا و امامان درد دل کنیم با این که می‌دانیم از راز سینه‌ها باخبرند با این وجود به تضرع ابراز می‌کنیم که:

یا رب تو به ضعف و اسیر نفس ما بندگان آگاهی که به ما آموخته‌ای که «إِيَّاكَ نَعْبُدُ و إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» یعنی برای فرمان‌برداری و دوست داشتن و عشقت از خودت مدد بجوئیم و شب قدر که گشاینده‌ی دل‌ها و زبان‌های عاشق است با ناله و فغان می‌خواهیم که توبه و پشیمانی ما را بپذیری و قلبمان را از همه‌ی بدی‌ها پاک و

جایگاه عشقت قرار دهی و ما شفیع قرار می‌دهیم شأن و عزت مولایمان امیر مؤمنان علی (ع) و فرزند گرامی‌اش مولا و سرور و امامان ابوالصالح مهدی (عج) را که هر چه داریم به برکت وجود مقدسشان است. امامی که مهر و محبت و عنایتش همچون زلال باران بر ما می‌بارد و از سر لطف ما را موعظه می‌کند که نعمت‌هایت را رها نکن، تو توان نگهداری‌اش را داری؛ در حق بهمان به طرف باطل جانت نرو. محراب و مسجد کوفه با هیچ ذکر و دعایی زنده نمی‌شود و او صاحبش را می‌طلبد. و ما امشب مناجات امیر مؤمنان (ع) در مسجد کوفه را به امیدی در خانه‌ی مولایمان که بوی علی را می‌دهد و نامش زنده کننده‌ی زمان‌ها و دوران‌هاست را زمزمه می‌کنیم. محبتش گدایان را بر مکانی مهمان می‌کند که نامش زینت مسجد کوفه است و برای خواندن مناجات مسجد کوفه او را به مدد می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج